

o.l.v. Wolfgang Lange
m.m.v. David Schlaffke (orgel)

Nieuwjaarsconcert

Maandag 1 januari 2018

Geertekerk

Geertekerkhof 23, Utrecht

EVERT SNEL

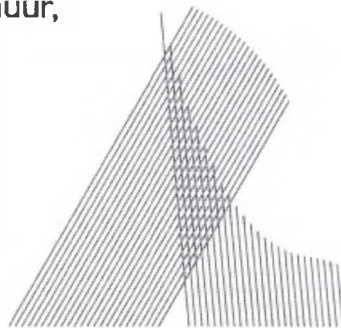
PIANO'S - VLEUGELS BV

Importeur van Fazioli

Dealer van o.a. Yamaha, Schimmel, Seiler
en vele occasions

Inkoop, verkoop, verhuur,
restauratie, stemmen,
onderhoud,
concertservice

Nieuwendaal 66
3985AE Werkhoven
Tel. 0343 551577
www.evertsnel.nl

EVERT SNEL

PIANO'S - VLEUGELS BV

Programma

Arvo Pärt	<i>Da pacem Domine</i>
Benjamin Britten	<i>Hymn to St Cecilia</i>
Ludwig von Beethoven	<i>Ode an die Freude</i> (orgelbewerking)
Johann Sebastian Bach	<i>Lobet den Herrn</i>
Alec Roth	<i>Earthrise</i>

Het begin van een nieuw jaar is sinds mensenheugenis een van de grote momenten in de tijd. Voor de komst van het Christendom vierden in onze streken de Germanen het Joelfeest om de terugkeer van het licht luister bij te zetten. Dat begon op 20 december (de langste nacht) en duurde twaalf dagen, dus tot één januari, waar het hoogtepunt van de festiviteiten zou hebben gelegen. De christelijke kerk heeft zich lang verzet tegen de heidense gewoonten en allerlei andere dagen benoemd tot jaarbegin. Uiteindelijk is sinds de invoering van de Gregoriaanse kalender in de 16e eeuw in de westerse wereld langzamerhand één januari aanvaard, in Nederland sinds 1583.

Veel van onze gebruiken rond de jaarwisseling stammen uit oude rituelen, die bedoeld waren om de onzekerheid over de toekomst te bezweren. De Germanen offerden aan de goden om hen gunstig te stemmen. Daarna aten ze de offers zelf op, een gebruik dat tot op heden is gebleven. Ze maakten veel lawaai om de boze geesten van het oude jaar en de duisternis te verjagen. Ons vuurwerk en klokgelui zijn hiervan overblijfselen. We wensen iedereen 'gelukkig nieuwjaar' en we hopen deze wens ook te mogen ontvangen. De christelijke kerk riep 1 januari uit tot bid- en boetedag om de besnijdenis van Jezus te herdenken. Misschien is deze reflectie op het afgelopen en het komend jaar nog herkenbaar in de goede voornemens.

Het Utrechts Kamerkoor heeft dit moment dan ook bewust gekozen. We willen aan het begin van het jaar 2018 de toon zetten met een programma met vier gezongen odes van vier componisten, elk met een eeuwenoud thema dat ook in 2018 weer actueel zal zijn: muziek, geloof, vrede en de aarde.

De ode aan de Vrede: "Da pacem Domine" van Arvo Pärt (1935). Deze bekende Gregoriaanse antifoon werd door Pärt getoonzet in opdracht van Jordi Savall voor een vredesconcert in Barcelona op 1 juli 2004. Pärt begon aan deze compositie daags na de terreuraanslag in Madrid.

De ode aan de Muziek: “Hymn to St Cecilia” van Benjamin Britten (1913-1976) op een gedicht van W.H. Auden. Sint Cecilia staat bekend als de beschermheilige van de muziek.

De ode aan de Heer: “Lobet den Herrn, alle Heiden” (BWV 230) van Johann Sebastian Bach (1685-1750). Bach schreef deze motetten voor begrafenisdiensten. Ze worden gezien als een hoogtepunt in de westerse polyfonie.

De ode aan de Aarde: “Earthrise” van Alex Roth (1948). Een herinnering aan de landing op de maan door de bemanning van de Apollo 8, waarbij voor het eerst “moeder Aarde” vanuit de ruimte kon worden gezien. De componist gebruikt hiervoor onder meer visioenen uit het Oude Testament, waar reeds gewaarschuwd wordt voor de overmoedige drang van de mens om de aarde te domineren, die kan uitmonden in een milieucatastrofe.

Het stuk is opgebouwd uit drie delen:

- De drift van de mens om te onderzoeken en te presteren
- De bezinning op een en ander vanuit het heelal
- Een smeekbede voor ware wijsheid en begrip

Alex Roth heeft zijn oorspronkelijk 40-stemmige versie op verzoek van UKK-dirigent Wolfgang Lange herschreven tot een vierstemmige SATB-versie. Deze uitvoering mag dus gezien worden als een première in Nederland.

Met deze vier odes wensen we onze luisteraars geluk, muziek, vrede en aandacht in het nieuwe jaar.

Wolfgang Lange studeerde hobo bij Han de Vries, Gerhard Turetschek (Wenen) en Christian Schneider (Keulen). Hij was freelance hoboïst in diverse orkesten en is medeoprichter en vaste hoboïst van het Helios Ensemble. Hij studeerde koördirectie bij Barend Schuurman aan de Hogeschool voor Muziek te Rotterdam en vervolgde de opleiding aan de hogeschool voor

Muziek te Tilburg. Wolfgang is artistiek leider van het Helios Ensemble. Met dit gezelschap in combinatie met het professionele Helios Koor realiseerde hij verschillende producties en cd-opnames. In januari 2007 voerde hij met 'Helios' de wereldpremière uit van *Als je weet waar ik ben zoek me dan* van Gábor Tarján en van Daan Mannekes *Cantique de Pascal* in een nieuwe, door Bart Visman geïnstrumenteerde versie, *Double*. Daan Manneke componeerde in zijn opdracht voor het Helios *Trajectoire*, een grand motet voor koor en ensemble. Het Helios gaf daarvan de eerste uitvoering in november 2007.

Naast dirigent van het Utrechts Kamerkoor is Wolfgang tevens dirigent van het Kamerkoor Mnemosyne (Nijmegen), het Luna Kamerkoor (Utrecht) en het Gelders Bach Collegium (Apeldoorn). Hij zorgt regelmatig voor verschillende Nederlandse premières zoals een eerste versie van Eric Whitacre's *I thank you God for this amazing day*, Joby Talbot's meesterwerk *Path of Miracles*, het *Earthrise* van Alec Roth en een eerste live uitvoering, sinds 1752, van de *Matthäuspassion* van Johann Heinrich Rolle.

Het Utrechts Kamerkoor is een gemengd klassiek kamerkoor, opgericht in 1952. Sinds 2003 is Wolfgang Lange dirigent.

David Schlaffke werd in 1978 in Duitsland (Mühlhausen in Thüringen) geboren en volgde daar zijn eerste piano- en orgellessen. Hij studeerde kerkmuziek aan het conservatorium "Felix Mendelssohn Bartholdy" in Leipzig (o.a. bij Arvid Gast) en vervolgde zijn studie aan het Koninklijk Deens Conservatorium in Kopenhagen. Aan het Conservatorium van Amsterdam studeerde David Schlaffke in de klavecimbelklas van Menno van Delft. In 2007 won hij de tweede prijs van het orgelconcours "Johann Sebastian Bach" in Arnstadt en in 2009 de tweede prijs van het orgelconcours „Gottfried-Silbermann“ in Freiberg. Zijn

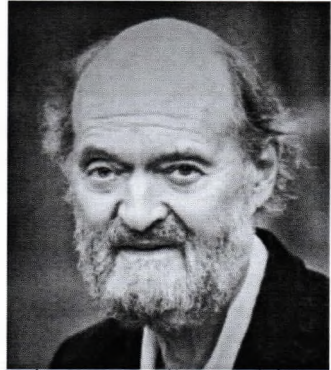
belangstelling ligt vooral bij de Duitse Barok en de Duitse Romantiek evenals de Franse muziek uit de 19e en 20e eeuw. Naast orgel speelt David ook piano en klavecimbel in diverse kamermuziekensembles. David Schlaffke is organist van de Sloterkerk in Amsterdam.

Teksten

Arvo Pärt (1935)

Arvo Pärt is een Estse componist. Zijn latere werk is het resultaat van een muzikale en spirituele speurtocht. Hij ontwikkelde een typische stijl, die de naam Tintinnabular kreeg

- een afleiding van het Latijnse woord voor klok. Pärt trad toe tot de Russisch-Orthodoxe kerk. Waarom? Vanwege een innerlijke noodzaak, de afkeer van het onverholene atheïsme van de communistische bezetters, het inzicht dat spiritualiteit weer een belangrijke rol zou gaan spelen in het leven van de moderne mens, of misschien een combinatie van deze drie? Pärt probeerde

terug te grijpen op de kale essentie van het leven, door eenvoudige muziek te componeren. 'Ik ontdekte dat het genoeg is wanneer een enkele noot mooi wordt gespeeld', zei hij. 'Deze ene noot, of een enkel geluid, biedt mij troost. Ik werk met zeer weinig elementen - met één stem of twee. Ik bouw met primitieve materialen - met de drieklank, met één specifieke tonaliteit. De drie noten van de drieklank lijken op bellen.' Dat werd de basis van zijn muziek.

Da pacem, Domine

Hymne uit de Rooms-Katholieke liturgie, ca. 600

Da pacem, Domine, in diebus nostris:
quia non est alius
qui pugnet pro nobis
nisi tu Deus noster.

Geef vrede, Heer, in onze dagen:
want er is geen ander
die voor ons strijdt
dan u, onze God.

Britten (1913 - 1976)

Benjamin Britten, die door Sir Thomas Beecham werd omschreven als “de enige componist die de moeite waard was om uit onze muziekcolleges te komen” werd geboren in Suffolk in 1913. Hij was de zoon van een lokale zanger. Britten junior kwam het Royal College of Music (RCM) in 1930 binnen en werd leerling van Frank Bridge en John Ireland. Tijdens een opdracht voor de BBC waarin Britten de muziek zou gaan schrijven voor een aantal documentaires over de General Post Office ontmoette hij de dichter W.H. Auden. Dit was het begin van een duurzame vriendschap en samenwerking die een groot deel van Britten's leven kleurde.

Britten vond dat Auden veeleisend was en er bestaan geen twijfels dat dit een ongezonde invloed had op Britten als persoon. Tussen het midden van de jaren 1930 tot het einde hiervan, was Auden verliefd op Britten en in sommige van zijn beste gedichten uit die jaren zitten verstopte codes die zijn affectie blootleggen. Deze liefde was niet wederzijds, althans niet in voldoende mate wat Auden aanging, en het op het toneel verschijnen van Peter Pears zorgde ervoor dat Auden op een gepaste afstand moest blijven acteren.

Pears werd Britten's minnaar, zijn langdurige partner en inspiratiebron voor veel van zijn grote operarollen, inclusief Peter Grimes.

De Hymn to Cecilia werd op de terugreis vanuit Amerika naar Engeland voltooid, in 1942.

New York Costums had de eerste editie geconfisqueerd, in de veronderstelling dat in dat werk een geheimschrift was opgenomen. Er zat voor Britten niets anders op dan tijdens de overtocht op de MS Axel Johnson vanuit zijn geheugen het werk nogmaals op papier te zetten.

Het werk was op 2 april klaar. De première vond plaats op zijn 29ste verjaardag, op St. Ceciliadag, 22 november en werd uitgevoerd door de BBC Singers.

In het begin wordt Cecilia* geïntroduceerd aan de luisteraar aan de hand van een aantal schilderijen die Britten beschrijft (o.a. de geboorte van Venus, Botticelli). In het snelle middeldeel is Cecilia zelf aan het woord, vluchtig en opgejaagd. In het laatste gedeelte worden woede en onrust over de gaande oorlog en de beschrijving van verschillende instrumenten - wat gebruikelijk is voor de hymne van Cecilia - met elkaar vervlochten, wat heftige samenklanken en snelle wisselingen veroorzaakt. Aan het eind klinkt dan nog een keer het refrein : Gezegende Cecilia, verschijn in visioenen aan alle musici ; verschijn en inspireer. Ten hemel gevoerde dochter, daal af en verbijster componerende stervelingen met vuur.

Hymn to St. Cecilia

Van dit lied is hier alleen de originele Engelse tekst opgenomen, daar een letterlijke Nederlandse vertaling afbreuk zou doen aan het origineel.

Part I

In a garden shady this holy lady
With reverent cadence and subtle psalm,
Like a black swan as death came on
Poured forth her song in perfect calm:
And by ocean's margin this innocent virgin
Constructed an organ to enlarge her prayer,
And notes tremendous from her great engine
Thundered out on the Roman air.

Blonde Aphrodite rose up excited,
Moved to delight by the melody,
White as an orchid she rode quite naked
In an oyster shell on top of the sea;
At sounds so entrancing the angels dancing
Came out of their trance into time again,
And around the wicked in Hell's abysses
The huge flame flickered and eased their pain.

Blessed Cecilia, appear in visions
To all musicians, appear and inspire:
Translated Daughter, come down and startle
composing mortals with immortal fire.

Part II

I cannot grow,
I have no shadow
to run away from,
I only play.
I cannot err,
there is no creature
whom I belong to,
whom I could wrong.
I am defeat
when it knows it can now do nothing by suffering.

All you lived through,
dancing because you no longer need it for any deed
I shall never be different.
Love me.

Blessed Cecilia, appear in visions
To all musicians, appear and inspire:
Translated Daughter, come down and startle
composing mortals with immortal fire.

Part III

O ear whose creatures cannot wish to fall,
O calm of spaces unafraid of weight
Where Sorrow is herself, forgetting all
The gaucheness of her adolescent state,
Where Hope within the altogether strange
From every outworn image is released,
And Dread born whole and normal like a beast
Into a world of truths that never change:
Restore our fallen day; O re-arrange.

O dear white children casual as birds,
Playing among the ruined languages,
So small beside their large confusing words,
So gay against the greater silences
Of dreadful things you did: O hang the head,
Impetuous child with the tremendous brain,

O weep, child, weep, O weep away the stain,
Lost innocence who wished your lover dead,
Weep for the lives your wishes never led.
O cry created as the bow of sin
Is drawn across our trembling violin.
O weep, child, weep, O weep away the stain.

O law drummed out by hearts against the still
Long winter of our intellectual will.
That what has been may never be again.

O flute that throbs with the thanksgiving breath
Of convalescents on the shores of death.
O bless the freedom that you never chose.
O trumpets that unguarded children blow
About the fortress of their inner foe.
O wear your tribulation like a rose.

Blessed Cecilia, appear in visions
To all musicians, appear and inspire:
Translated Daughter, come down and startle
Composing mortals with immortal fire

J.S. Bach (1685 - 1750)

Als Thomascantor was Bach verantwoordelijk voor de muzikale hoofdschotel van de Lutherse liturgie, de cantates die hij lange tijd wekelijks componeerde. Motetten, d.w.z. stukken voor koor *a capella* op niet-liturgische religieuze teksten, waren bijzaak; zij werden slechts als introïtus op de wekelijkse eredienst gezongen, onder verantwoordelijkheid van een assistent waarbij men putte uit bestaande bundels en de eigen collectie. Motetten componeerde Bach slechts voor enkele speciale gelegenheden; we kennen er thans zeven, waarvan drie voor begrafenissen van plaatselijke vooraanstaanden. Maar in tegenstelling tot zijn overige composities werden juist Bachs motetten na zijn dood in de achttiende eeuw nog voortdurend uitgevoerd. Pas in 1821 dook het motet *Lobet den Herrn* op, in een gedrukte versie die twijfel oproept aan Bachs auteurschap. *Lobet den Herrn* wijkt ook nogal af van de andere motetten: het is slechts vierstemmig terwijl de andere motetten vijfstemmig of dubbelkorig zijn; het bestaat slechts uit één deel en duurt net zes minuten; het heeft een afzonderlijke continuo-partij die niet samenvalt met de vocale baspartij en is niet opgetrokken rond een koraalmelodie maar behandelt een psalmtekst, de zeer korte Psalm 117.

Omdat motetten behoren tot de, in Bachs tijd al ouderwetse, prébarokke polyfone stijl, treft men er altijd wel imitatieve vormen in aan: stemmen die achtereenvolgens dezelfde motiefjes verwerken. BWV 230 bevat echter allerlei compositorische hoogstandjes in het veel strengere genre van de fuga, die het moeilijk voorstelbaar maken dat het door iemand anders dan Bach is gecomponeerd.

Ook een aantal technische details in het motet roept twijfel op aan Bachs auteurschap. Ter oplossing van alle ongerijmdheden wordt nu gedacht dat *Lobet den Herrn* weliswaar ooit door Bach is gecomponeerd, maar aanvankelijk op de Latijnse tekst van Psalm 117.

(met dank aan Klaus Hofman, *Die Motetten JSBs*, Bärenreiter, 2003)

Motet *Lobet den Herrn* (BWV 230)

Lobet den Herrn, alle Heiden,
und preiset ihn, alle Völker!
Denn seine Gnade und Wahrheit
waltet über uns in Ewigkeit. Alleluja.

Looft de Heer, alle heidenen
en prijst hem, alle volkeren!
Want zijn genade en waarheid heerst
over ons in eeuwigheid. Alleluja.

Ode an die Freude van Ludwig van Beethoven (1770 - 1827)

Orgelbewerking van de Portugese componist Nuno Carmona

Organist: David Schlaffke

Ode an die Freude (1785) is een gedicht van de Duitse dichter en historicus Friedrich von Schiller (1759 - 1805). Het gedicht schreef hij voor een vrijmetselaarsloge. Beethoven verwerkte het in de koorfinale van zijn Negende Symfonie (1823), en voegde aan het begin 3 versregels toe.

Alec Roth (1948)

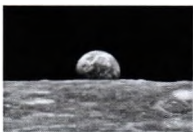

Alec Roth is een Engelse componist. Hij werd bekend door de opera *Arion and the Dolphin* (1994), naar het kinderboek van de Indiase schrijver en dichter Vikram Seth.

Roth componeerde *Earthrise* in 2009 als opdrachtwerk. De originele versie is geschreven voor Ex Cathedra, een koor uit Birmingham, dat dit prachtige werk op 31 januari 2010 in première bracht. Het getal 40 speelt hier een markante rol. Niet alleen is de componist geïnspireerd door het werk van Tallis, *Spem in alium*, en is ook *Earthrise* een koorwerk voor 40 stemmen, maar ook vierde Ex Cathedra haar veertigjarige jubileum. Bovendien viel het jaar waarin *Earthrise* gecomponeerd werd samen met de veertigste verjaardag van de maanlanding van 1969. Een jaar eerder al had de bemanning van Apollo 8 vanuit een baan om de maan prachtige foto's gemaakt van de rijzende aarde, *Earthrise*.

De astronauten van Apollo 8 waren zeer geëmotioneerd door het zien van Moeder Aarde vanuit hun perspectief. 'Het was het meeste prachtige hartverwarmende aangezicht van mijn leven dat een stortvloed aan nostalgie teweegbracht en in mij de reinste vorm van heimwee' (Frank Borman). 'De aarde was het aller mooiste ding wat er te zien was vanuit al de hemelen. Mensen hier beneden hebben geen idee wat ze hebben' (James Lovell). En later Neil Armstrong, commandant van Apollo 11: 'Het raakte me dat die kleine erwt, mooi en blauw, onze Aarde is. Ik steek mijn duim omhoog en sluit één oog, en mijn duim wist de aarde uit'.

Alec Roth gebruikt verschillende visioenen uit het Oude Testament die geschikt zijn voor dit onderwerp, zoals uit Jesaja:40 een visioen van Gods oog en Zijn blik naar de aarde. Het is een fundamenteel onderdeel van zijn libretto (deel II). In deel III waarschuwt hij vanuit andere profetische hoeken voor de overmoedige drang van de mens om de Aarde te domineren met als consequentie de afgrond van een milieucatastrofe. Eén van de mogelijke oplossingen zou zijn om weer een

emotionele binding te krijgen met de Aarde, zoals beschreven in *De wraak van Gaia*, van de Britse ecooloog James Lovelock.

Earthrise is een meditatie op het icoon (het beeld van de astronauten van de Aarde vanaf de maan gezien) en is opgebouwd uit drie delen: de drift van de mens om te onderzoeken en te presteren, bezinning over de Aarde, gezien vanuit het heelal en als derde een smeekbede om ware wijsheid en begrip.

Earthrise

Antifoon (tekst: vijfde van de zeven zogenoemde 'grote antifonen' die voorafgaan aan Kerstmis, uit de vespers van 21 december)

O oriens, splendor lucis aeternae et
soliustitiae:
veni et illumina sedentes in tenebris et
umbra mortis.

O dageraad, afglans van het eeuwig
licht en zon van gerechtigheid; kom nu
met uw licht tot hen die in duisternis
leven, in de schaduw van de dood.

Deel I - De drift van de mens om te ontdekken en te exploiteren

(tekst: Psalm 8: 5-6; Job 28: 9-12)

Quid est homo quod memor es eius?
Aut filius hominis quoniam visitas eum?
Constituisti eum super opera manuum
tuarum; omnia subiecisti sub pedibus
eius.
Ad silicem extendit manum suam;
subvertit a radicibus montes.
In petris rivos excidit; et omne
pretiosum vidit oculus eius.
Profunda quoque fluviorum scrutatus
est; et abscondita produxit in lucem.

Wat is toch de mens dat u om hem
geeft? Wat betekent hij dat u voor hem
zorgt? U laat hem heersen over alles
wat u gemaakt hebt, hebt hem met
glorie en eer gekroond.

Alleen de mens pakt het gesteente aan,
en woelt de bergen grondig om.
Hij hakt gangen in de rotsen; en
ontdekt er allerlei kostbaarheden.
Hij damt onderaardse stromen af om
verborgen schatten aan het licht te
brengen.

Sapientia vero ubi invenitur? Et quis est
locus intelligentiae?

Maar wijsheid, waar kun je wijsheid
vinden, en waar komt inzicht vandaan?

Deel II - Overdenking over de Aarde vanuit de ruimte

(tekst: Jesaja 40: 26, 12, 22, 23, 15)

Ecce, o ecce Levate in excelsum oculos
vestros et videte; quis creavit haec?
Quis mensus est pugillo aquas?
Et caelos palmo ponderavit? Quis
adpendit tribus digitis molem terrae?

Kijk, o kijk, Kijk omhoog naar de
sterren: wie heeft ze geschapen?
Wie heeft de wateren met de holle
hand omvat, de hemel tussen duim en
pink gemeten? Wie woog de grond in
een maatbeker?

Qui sedet super gyrum terrae;
et habitatores eius sunt quasi lucustae.
Qui extendit velut nihilum caelos; et
expandit eos sicut tabernaculum ad
inhabitandum. Qui dat secretorum
scrutatores quasi non sint; iudices

Hij die hoog boven de aardschijf troont;
voor wie de bewoners sprinkhanen zijn.
Die de hemel uitvouwt als een doek;
haar spant als een tent om in te wonen.
Die de vorsten hun nietigheid laat
voelen; de leiders der aarde hun

terrae velut inane fecit. Ecce gentes quasi stilla situlae. Ecce insulae quasi pulvis exiguus.

onbeduidendheid. De volken zijn een druppel aan de emmer. De eilanden zijn licht als stof.

Deel III - Een pleidooi voor ware wijsheid en begrip (tekst: Psalm 49: 2-4; Spreuken 3: 19-23; 13-18)

Audite haec, omnes gentes; auribus percipite, omnes qui habitatis orbem, quique terrigenae, et filii hominum, in unum, dives et pauper. Os meum loquetur sapientiam, et meditatio cordis mei prudentiam.

Volken, luister naar mijn woorden; uw aandacht, bewoners van de aarde, gering of machtig, rijk of arm! Alleen wijze woorden komen over mijn lippen, alleen inzicht wil ik u geven.

Dominus sapientia fundavit terram; stabilivit caelos prudentia.

Met wijsheid heeft de Heer de aarde gebouwd; met inzicht de hemel gemaakt.

Sapientia illius eruperunt abyssi, et nubes rore concrescunt. Fili mi, ne effluent haec ab oculis tuis; custodi legem atque consilium, Et erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non inpinget.

Door zijn kennis liet hij zeeën ontstaan, en laat hij de dauw uit de wolken druppen. Mijn zoon, voer overleg en beraad in je vaandel, verlies dat nooit uit het oog. Want wijsheid siert je, het is een bron van leven. Dan kun je veilig je weg gaan, dan zul je niet struikelen.

Beatus homo qui invenit sapientiam, et qui affluit prudentia. Melior est adquisitio eius negotiatione argenti; et auro primo fructus eius. Pretiosior est cunctis opibus; et omnia quae desiderantur huic non valent conparari.

Gelukkig wie wijsheid vindt, wie inzicht verwerft. Wijsheid levert meer op dan zilver, ze brengt meer op dan goud, ze is meer waard dan edelstenen; al wat men begeren kan is vergeleken met wijsheid niets.

Longitudo dierum in dextera eius; in sinistra illius divitiae et gloria. Viae eius viae pulchrae; et omnes semitae illius pacificae. Lignum vitae est his qui adprehenderint eam; et qui tenuerit eam beatus.

Wijsheid geeft je een lang leven en ook nog rijkdom en aanzien. Ze maakt het leven zoet en vredig.

Voor wie de wijsheid omarmt is zij een boom vol vruchten; wie haar niet loslaat is gelukkig te noemen.

Antifoon (tekst: eerste van de zeven zogenoemde 'grote antifonen' die voorafgaan aan Kerstmis, uit de vespers van 17 december)

O Sapientia, quae ex ore Altissimi prodisti, attingens a fine usque ad finem, fortiter suaviterque disponens omnia: veni ad docendum nos viam prudentiae.

O Wijsheid, voortgekomen uit de mond van de Allerhoogste, Gij strekt van eind tot eind, en beschikt alles sterk en genoeglijk; kom, wijs ons de weg van de voorzichtigheid.

Vertaling: Groot Nieuws Bijbel, 1992

Het Utrechts Kamerkoor

Sopranen

Martine Bernart, Loes Braam, Liesbeth van Droffelaar, Ilse Hildebrand,
Yvonne van Iersel, Maike Scharck,

Alten

Xana van Jaarsveld, Miranda Koekkoek, Paulien Özdemir, Els
Pennewaard, Dietske Tobbink

Tenoren

Pim de Groot, Bert de Vries

Bassen

Michiel Angenent, Jacques Bedaux, Han Bijker, Gerard van Buuren,
Marcel Doornweerd

Gastzangers nieuwjaarsconcert

Sopranen: Margreet Kingma, Annette Klein, Ginie de Noord

Alt: Anette Kerkstra, Judith van der Ree

Tenoren: Henk Gilhuis, Huub Houët, Paul Latour, Oscar van Staveren

Baritons/Bassen: Frits Muller, Rob Buwalda

Vrienden van het UKK

De optredens van het UKK worden mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Vrienden van het Utrechts Kamerkoor. Ook u kunt zich aansluiten bij de Vrienden. Met een kleine financiële bijdrage steunt u het Utrechts Kamerkoor bij zijn activiteiten en wordt u op de hoogte gehouden van de concerten.

Natuurlijk wordt u als Vriend uitgenodigd om de door het koor zelf georganiseerde concerten te bezoeken tegen een gereduceerde prijs. Er wordt een stoel voor u gereserveerd. Tevens ontvangt u het programmaboekje gratis.

U wordt Vriend van het Utrechts Kamerkoor door jaarlijks een bijdrage van ten minste € 25,- over te maken op rekeningnummer NL92 INGB 0002 3073 52 t.n.v. penningmeester Utrechts Kamerkoor te Utrecht, onder vermelding van 'Vriend van het Utrechts Kamerkoor' en uw e-mailadres.

Wilt u het Utrechts Kamerkoor volgen?

Meld u dan via www.utrechtstkamerkoor.nl aan voor de Nieuwsbrief. Elke 10e aanmelding krijgt een vrijkaart voor een komend concert.

U kunt ons ook volgen op Facebook: www.facebook.com/utrechtstkamerkoor

Vacature

Voor ons volgend programma, Kanon Pokajanan van Arvo Pärt, in het voorjaar, zijn zowel tenoren, alten als sopranen welkom, eventueel op projectbasis.

Enthousiast? Zin om te zingen bij het UKK? Vertel het zo dadelijk aan de dirigent of een koorlid, of stuur een mail naar utrechtstkamerkoor@gmail.com.

Ben je of ken je een tenor? Extra welkom! Informeer naar ons tenoren-welkomspakket.

Bestuur Utrechts Kamerkoor:

Michiel Angenent, Jacques Bedaux, Liesbeth van Droffelaar, Ilse Hildebrand

Concertcommissie:

Xana van Jaarsveld, Maike Schark, Jacques Bedaux

Programmaboekje - vertalingen:

Bach, Lobet den Herrn: Klaus Hofmann

Roth, Earthrise: Groot Nieuws Bijbel, 1992/Wolfgang Lange

Het Utrechts Kamerkoor wordt voor dit concert financieel gesteund door

Mien
van 't Sant
Fonds

Stichting Carel Nengerman Fonds

cnf